

Johan Schep

Paulus' verlangen naar Rome

*Eindelijk wordt het verlangen van Paulus
vervuld om naar Rome te gaan*

*'Want ik verlang zeer u te zien, om u enige geestelijke genadegave
mee te delen tot uw versterking'
'... sinds vele jaren groot verlangen heb tot u te komen.'*

Handelingen 19:21; 23:11; 28:1-16; Romeinen 1:11,15; 15:23

Geloofsgehoorzaamheid

Het is natuurlijk wel anders gegaan dan hij had gedacht, want van het concert van het leven krijgt niemand een programma. Hij kwam aan als een gevangene.

Hij wandelde in het pad van de gehoorzaamheid. Een fundamentele waarheid is dat *gehoorzaamheid* samengaat met *zegen* (Deut. 28:11; Jak. 1:25; 2 Kron. 26:15-16). Zo was dat ook met koning Uzzia, totdat er trots in zijn hart kwam. Hij kreeg melaatsheid en leefde in ongenade de rest van zijn leven.

Gehoorzaamheid is de weg waarin de Heere zegent. Hij zal ons de verlangens van ons hart geven, dat is Zijn belofte (Ps. 27:14). Rome was ook geen egoïstisch verlangen, want Paulus wilde het rijke evangelie in de hele wereld bekend maken (Ps. 145:19; Spr. 10:24). Er was heel wat aan vooraf gegaan. Paulus had twee jaar lang onschuldig in de gevangenis te Caesarea gezeten, als gevolg van roddel (Hand. 21:29). Hij had ook twee weken op zee gezeten en schipbreuk geleden. Het was maar liefst zijn vierde schipbreuk tijdens zijn geloofsleven (2 Kor. 11:25).

Belevingen onderweg

Enkele manieren waarop Paulus de troostvolle aanwezigheid van de Heere Jezus beleefde.

De eilandbewoners toonden gastvrijheid en waren supervriendelijk en erg zorgzaam voor alle drenkelingen (Hand. 28:3-6). Paulus was zoals altijd aan het dienen bij het kampvuur, maar opeens was er een giftige slang aan zijn hand. Lukas als dokter wist hoe giftig die slang was. Paulus schudde die slang van zich af. Hij was overtuigd dat hij niet zou sterven op Malta. Paulus was beloofd om naar Rome te gaan; en Rome is niet Malta (Hand. 27:34).

Hier hebben we een voorbeeld dat alle culturen wel een begrip van rechtvaardigheid hebben. Zij dachten dat Paulus een crimineel moest zijn, en misschien een moordenaar. Zij hadden een duidelijk inzicht in goed en verkeerd (Rom. 2:15). Toen er niets gebeurde met zijn hand, dachten zij dat hij een god was. Dit was niet de eerste keer (Hand. 14:6-15). Paulus maakte direct duidelijk dat hij gewoon mens was. De mensen zaten er tot twee keer toe naast. Zij ontvingen een man van God.

De volgende zegen was dat Publius drie dagen lang gastvrijheid gaf aan de 276 drenkelingen. Ook al lag zijn vader met koorts in bed. Paulus ging naar die zieke vader toe en openbaarde Gods kracht. Door zijn gebed werd die vader genezen. Op Malta kreeg Paulus ook de mogelijkheid om het evangelie te prediken. Volgens de tradities is er een gemeente begonnen, met Publius als de eerste voorganger. Die tijd op Malta werd een rijke tijd, totdat zij eindelijk in Rome arriveerden.

Laat mij nog een moment nemen om te zien hoe Paulus de zegen van de Heere ondervond. Dit mogen wij ook net zo ervaren, als wij in het pad van de gehoorzaamheid wandelen. Het gaat om de volgende punten:

1. Paulus werd omringd door vriendelijkheid. Het begon al in Sidon (Hand. 27:3). De mensen uit Malta bewezen ook buitengewone menslievendheid (Hand. 28:2).
2. Publius zorgde voor een goed onderkomen voor Paulus op Malta (Hand. 28:7). Dat gebeurde ook met Paulus in Regium (Hand. 28:13).
3. Paulus werd op de juiste tijd vanuit de hemel bemoedigd (Hand. 27:23-24; 28:15). Ook werd Paulus bemoedigd door de gelovigen van buiten Rome. Er is ook een prachtige reactie van Paulus als gevolg: Hij dankte God en vatte moed.

4. De Heere had Paulus wonderlijk bewaard uit de handen van moordlustige mensen (Hand. 22:22). Uit een storm, een schipbreuk en ook een slangenbeet.
5. De aanwezigheid van Paulus op dat schip was tot grote zegen. Hij was op dat schip als een van de vele gevangenen, maar uiteindelijk luisterde ook de kapitein naar hem. Door zijn woorden werden zij allen bemoedigd en kwamen zij veilig aan op het strand (Hand. 27:10-44). Een man die met de Heere leeft, is tot grote zegen en hij weet zelfs meer dan de kapitein en de stuurman van het schip.
6. De Heere vervulde zijn verlangens. Jarenlang had Paulus gewenst naar Rome te gaan (Hand. 19:21; 23:11). Nu zien wij dat zijn verlangen ook vervuld wordt. Een betrouwbare man heeft talrijke zegeningen (Spr. 28:20).
7. Paulus was wel geketend aan een soldaat (Hand. 28:10). Dat was ook een zegen, want ik denk eerder dat die soldaat aan Paulus geketend was. Velen kwamen daardoor tot geloof (Fil. 4:22). Paulus was altijd innerlijk vrij.
8. Het einde van het boek Handelingen is ook het *begin*. Want de prediking die in Jeruzalem begon met alleen Joodse mensen, ging door in Rome naar de volken. Daar is hij na verloop van tijd ook vrijgekomen, maar toch onder de regering van Nero weer gevangengezet. Tijdens die gevangenschap heeft hij de rijkste brieven geschreven, waarin wij lezen hoe gezegend wij zijn in Christus.
9. Hij legt uit aan de Joodse leiders dat hij niet antisemitisch is (Rom. 9:1-3). Hij vertelt hun dat de Heere Jezus alleen de hoop van Israël is, en dat Hij opgewekt is uit de doden (Hand. 23:6; 24:14-15; 26:6). De opstanding was al bekend in het Oude Testament (Jes. 26:19; Job 19:26-27; Dan. 12:2). Het verdrietige is dat de Joodse leiders verdeeld bleven. Zo werd de profetie van Jesaja 6:9-10 wel vervuld. De Heere Jezus had dit ook al gezegd (Matt. 13:14-15; 12:39-40).

Handelingen is bovenal een boek van evangelisatie

Daarom eindig ik met de principes uit Paulus' leven als ons voorbeeld (1 Kor. 11:1):

1. Paulus predikte, als hij die kans kreeg (1 Petr. 3:15; Hand. 28:16,29-30).
2. Zijn boodschap was bekleed met nederigheid en met tact (Hand. 28:17-20).
3. Paulus predikte altijd en alleen maar vanuit Gods Woord (Hand. 28:23).
4. Paulus verkwistte nooit zijn kostbare, gegeven tijd (Ef. 5:15-17; Hand. 28:17).

5. Paulus werd ook nooit moe en bleef constant prediken (Hand. 28:23,30-31).
6. Paulus predikte tegen de Joden en tegen de heidenen (Hand. 28:23-28).
7. Paulus predikte, dat de Heere Jezus de Heere en Messias is (Hand. 28:23).

Het boek eindigt ook eigenlijk niet echt, want het laatste woord is 'ongehinderd' (Hand. 28:31).
